

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Bobruico Albert Dmitri, născut la 12.08.1961, originar și locuitor în mun. Chișinău, str. N. Dimo 7/3, ap. 50,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.10.2015- 24.12.2015;

Instanța de apel: 22.01.2016 - 25.02.2016;

Instanța de recurs: 02.11.2016-07.12.2016,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, Bobruico Albert a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Bobruico Albert se învinuiește pentru faptul că, în anul 2015, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Kuracițki Veaceslav și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, urmărind scopul confecționării, deținerii folosirii documentelor oficiale false, știind cu certitudine că potrivit Deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr.6/6 din 02.10.2014, nu dispune de dreptul de a beneficia de abonament anual pentru călătoria în transportul urban în raza mun. Chișinău a prezentat datele sale de identitate și a transmis fotografia sa lui Kuracițki Ivan în scopul de a-i fi confecționat abonamentul anual pentru călătoria în transportul urban în raza municipiului Chișinău pe numele său, însă la 25.06.2015, în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală pe cauza penală nr.2015480458. de către SUP a IP Ciocana al DP mun. Chișinău în baza semnelor componenței de infracțiune prevăzute de art.361 alin. (2) lit. b) Cod penal, acesta a fost ridicat de la Kuracițki Veaceslav Ivan.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel în termen procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bobruico Albert să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin.(2), lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale.

În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- instanța eronat a considerat că prin confecționare se înțelege doar efectuarea lucrului tehnic, or, prezentarea de către inculpat a datelor cu caracter personal pentru confecționarea nemijlocită a abonamentului de către o altă persoană la fel cade sub incidența confecționării;

- acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 361 alin.(2), lit. b) Cod penal, aceste acțiuni având ca motiv obținerea ilicită a privilegiului de a călători gratuit în transportul public;

- inculpatul nu a reușit să se folosească de acest abonament, este doar meritul organului de urmărire penală care au curmat acțiunile ilegale care urmau să se întâmple și anume, să intre în posesia acestui document și să se folosească de acesta;

- motivele infracțiunii se exprimă prin interes material, deoarece în cadrul examinării cauzei penale în ședința de judecată, acuzarea a prezentat instanței ordonanța din 25.09.2015 prin care în privința lui Kuracițki Veaceslav a fost încetată cauza penală din motiv că ultimul este iresponsabil;

- s-a solicitat de către acuzaare anexarea în calitate de probă suplimentară ordonanțele prin care a fost încetată urmărirea penală cu aplicarea art. 55 Cod penal în privința altor persoane care la fel au obținut astfel de permise de la Kuracițki Veaceslav, fapt care demonstrează că confecționarea abonamentelor reprezintă o afacere ilegală, demers care a fost respins de către instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a stabilit cu certitudine faptul că, învinuirea nu și-a găsit confirmare în urma analizelor circumstanțelor și probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată și a considerat că prima instanță fondat a motivat sentința prin faptul, că fapta nu a fost săvârșită de Bobruico Albert.

Infracțiunea prevăzută la art.361 al.(2) Cod penal, este o infracțiune formală, latura obiectivă a acesteia manifestându-se prin fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficial false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Totodată, Colegiul a statuat că, corect de către instanța de fond s-a reținut că și abonamentul anual nr. 001302 eliberat pe numele lui Bobruico Albert. a fost ridicat de la Kuracițki Veaceslav, iar faptul dat nu atestă existența elementului

constitativ al infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal și anume, acțiunea de confecționare de către Bobruico Albert, or, o legătură cauzală între abonamentul ridicat de la Kuracițki Veaceslav, care s-a dovedit fals și inculpatul Bobruico Albert nu a fost stabilită.

Instanța a relevat că, nu poate fi reținut argumentul acuzării precum că prezentarea de către inculpat a datelor cu caracter personal pentru confecționarea nemijlocită a abonamentului de către o altă persoană la fel cade sub incidența confecționării, or, inculpatul în cadrul ședinței de judecată a relatat că nici nu cunoaște așa persoană, iar faptul că abonamentul este perfectat pe numele lui Bobruico Albert și pe abonament este fixată fotografia inculpatului poate deduce doar o presupunere că posibil ar fi fost folosit ulterior de inculpat, dar nici în acest caz nu poate fi confecționare.

Totodată, Colegiul penal a considerat că, corect de către instanța de fond a fost reținut că, în învinuirea adusă inculpatului i se încredințează săvârșirea faptei de două sau mai multe persoane, fără a avea un punct de conexiune între presupuții făptuitori inculpatul A. Bobruico și V. Kuracițchi, în privința căruia a fost încetată urmărirea penală, pe motiv că fapta prejudiciabilă a fost săvârșită în stare de iresponsabilitate, în ordonanța de încetare la fel fiindu-i indicată comiterea infracțiunii menționate împreună cu „persoane neidentificate”, nefiind clar de ce două sau mai multe persoane.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal a statuat că vinovăția inculpatului Bobruico Albert nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente.

5. Împotriva hotărârii menționate procurorul a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar decizia de menținere a sentinței de achitare este neîntemeiată și pasibilă a fi casată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul constată că temeiul invocat pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, instanța de recurs reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția de achitare a instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că, instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței de achitare.

Decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate și invocate la pct.4.1 a prezentei decizii, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat

o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă nevinovăția inculpatului Bobruico Albert în săvârșirea infracțiunii imputate.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate nu se dovedește prin probele acumulate și că nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții, or, instanța de apel după o sentință de achitare a audiat pe viu inculpatul și a cercetat și verificat probatoriul administrat la caz.

Așadar, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și mult aspectual în textul sentinței și deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, corect instanța de apel ajungând la concluzia de a menține sentința de achitare a primei instanțe.

Instanța de apel corect a specificat că, învinuirea adusă nu și-a găsit confirmare, iar fapta încriminată nu a fost săvârșită de Bobruico Albert, cu atât mai mult că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) Cod penal se manifestă prin fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de *confeționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficial false*, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ceea ce în acțiunile inculpatului lipsește, cu atât mai mult că abonamentul anual a fost ridicat de la Kuracički Veaceslav, în privința căruia urmărirea penală a fost încetată, deoarece fapta încriminată în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost săvârșită în stare de iresponsabilitate.

Prin urmare, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din

CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Bobruico Albert, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 23 decembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun